34.6.4 27b (משנה ח) → 28b (סיום המסכת)

```
1. וְהַבִּיא אֶת אֲשֻׁמוֹ לַה' עַל חַפָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נְקַבָּה מִן הַצֵּאן כִּשְׁבָּה אוֹ שְׂעִירַת עַזְּים לְחַפָּאת וְכָבֶּר עָלִיו הַפֹּהֵן מֶחַפְּאתוֹ: ייִקרא ה, י
2. וְאָת הַשַּׁנִי יַצְשֶׂה עָלָה פַּמִּשְׁפָּט וְכָבֶּר עָלִיוֹ הַפֹּהֵן מֵחַפְּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא מֵאַחַת מֵאֵלָה וְנְסָלָח לוֹ וְהָיְתָה לְכֹהֵן כַּמְּזְחָה ייִקרא ה, יג
3. וְבְבֶּר עָלִיוֹ הַפֹּהֵן עָל חַפָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא מֵאַחַת מֵאֵלָה וְנְסָלָח לוֹ וְהָיְתָה לְכֹהֵן כַּמְּזְהָה ייִקרא ה, יג
4. וְאָם הֹכֹהֵן אֶת הָשָּחָד חַשָּאתוֹ אֲשָׁר תָּטָא מֵאַחַת מֵאֵלָה וְבָבֶּר עַלֶּיה הַפֹּהֵן לְטְהָר יִקרא יוּ, הֹּ
5. וְאָשֶׁהוֹ הַפֹּהְן אֶת הָשָּעִיר אֲשֶׁר נְשָׁר עָלָה וְכְבֶּר עָלֶיוֹ הַפְּאַר יִיקרא טִי, ט
6. וְהָקְריב אַהָּרוֹ אֲשָׁר בּוֹ נְגַע צְרָשְׁר אֲשֶׁר לְאַ תַשִּיג יְדֹּוֹ בְּטֶבְר לֹה וְשָׁרְ לְבָּבְר עַלְיוֹ וְעַשְּׁרוֹן סלֶת אֶחָד בְּלוֹל בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה וְלָבָח בָּבֶשׁ אָחָד אְשָׁם לְתְנוֹפָה לְכַפֵר עַלְיוֹ וְעַשְּׁרוֹן סלֶת אֶחָד בְּלוֹל בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה וְלֹג שָׁמֶן: יִיקרא יד, כא
8. וְאָם בָּבֶשׁ יְבִיל לְחָפָאת נְבְבָב וֹ לְחַטָּאת נְבְבָב וֹ לְחַטָּאת נְבְבָב שְׁתְד אָשֶׁם לְּתְנִיבְה יְבְישִׁה הְיִבְיא בָּבָשׁ בְּלְ שְׁנָת תְּבִיא בָּבָשׁ בְּן שְׁנָתוֹ לְבְּל וְיְבָּיְה לְבָב יִי וֹעָשְׁה וֹ בְנִינְה וְלְמִים בְּנִבְיּ וְלְבְיוֹ וְשְׁבְּת וְבְבְּב וֹלְבְבְי וֹלְבְבְיוֹ וְבְשְׁרְב בְּב וֹלְנִי הְבְּבוֹ וְבְבְב וֹ לְחָשָׁת וְבְב שְׁלוֹם בְּנָיְךְ לֹמוֹב בְּנִיךְ לְמִבְי הֹי וְרָב שְׁלוֹם בְּנָיְךְ בֹּמוֹל בְנִיךְ בֹּלוֹ בְבָּיְךְ לְמוֹב בְּנְבְיְ לְבְי שְׁלוֹם בְּנָיְבְי וֹלוֹם בְּנָיִיך שִׁלִחוֹ נִי, יִבּי שְלוֹם בְּנָיְךְ בִּעֹת בְּיִב שְׁלִים בִּנִי וְלְבְי שִׁלְחִים בַנִי וְּלְבְי שִׁנִיחוֹ נִי, יִיבְ שְׁלוֹם בָּנְיִי שִׁיחוֹ נִי, יִבּי שְׁלוֹם בְּנָייְ בְּשִׁים בְּעִב בְּיבְיבְ שְׁלִב בְּיוֹ בְּלְוֹם בְּבָיְי בְּעוֹ וְחָבְבְי וֹ בְּבְיוֹ בְּבְיִי בְּיוֹ בְּבְיְי בְּבְי וְבְשְׁבְּי בְּבְי וְלְבְי בְּבְיְי בְּבְי וֹ בְּבְיוֹ בְּבְי לְבְבְי וֹ בְּבְי לְבְיִב בְּי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי וְיְבְיבְי בְּבְי בְּבְיוֹ בְּבְיבְי בְיִבְי בְּבְיוֹ בְּב
```

- I משנה fungibility of הקדש-funds may use money set aside for lamb for goat and vice-versa
  - a in case of sudden poverty: may use funds for either for birds; or money for birds for מנחת חוטא and the inverse
  - b source (תנ"כ): vv. 1-3 כבש, עז and שנחת חוטא (מחטאתו"; מחטאתו" uses "על חטאתו" (תו"כ)
    - i if: he set aside money for mammal and became poor, may use for avians; for avians and became poor for מנחה
    - ii however: if מנחה → מנח got a מנחה and then he became poor he may use for עניף, not so from מנחה → ענף for (עוף for עניף)
    - iii justification: if מיני דמים said מיני דמים; not to are poor funds can go to bird as both are מיני דמים; not to מיני מיני דמים
      - מחטאתו (v. 2) teaches that funds set aside for birds may be used for מנחה from new funds) מנחה from new funds)
    - - and not: to limit "adding funds" from מיני דמים as they are both מיני דמים
- II Various מימרות regarding use of מימרות ("nests" i.e. תורין ובני יונה, 1 as לולה other as חטאת other as תורין ובני יונה
  - a עשיר ה f an עשיר, if an עשיר, then becomes poor since it was נדחה (when first designated) , נדחה (when first designated)
    - i implications (א"ח: בע"ח: מעיקרא are דחוי, ,נדחה applies to מדוים and there is דחוי מעיקרא (ab initio)
    - ii challenge (מסת it grazes etc. and money used for נקבה tor פסח it grazes etc. and money used for פסח
      - if: it has a male offspring it too grazes and funds are used for נסח
      - 2 בע"ח the male itself is brought as בע"ח are not rejected
      - 3 *answer*: ר"ש אושעיא have no הגרלה is dispensible מראליבא דרבנן holds that בע"ח holds that בע"ח and הגרלה ה
        - (a) per:ברייתא if one of the שעירים dies (after הגרלה bring a replacement w/o הגרלה
  - b פיין, per vv. 4-5, פיין, per vv. 4-5, קנין designated (which bird is עולה, which is ד' חסדא. either at purchase (by owner) or at כהן,
    - i challenge: v. 6 הגרלה determines identity, in spite of ק"ו from קריאת שם (works unlike הגרלה in all other קרבנות
      - 1 observation: קריאת שם presented as parallel to הגרלה which is after purchase and before עבודה/הקרבה
      - 2 answer (ביז): if point of purchase or הקרבה isn't available to הגרלה but is available to קריאת שם
        - (a) then: ק"ו in a case where הגרלה is valid at a mid-point, קריאת שם should work at purchase/ועשהו חטאת ל-הקרבה
    - ii *challenge*: if a מטמא מקדש who was poor set aside money for his nest and then became rich, and then declared which money is for אולה and which for עולה he adds money to the חטאת, but the יעולה, but the נדבה but the נדבה the adds money is for אולה.
      - 1 and: in this case, there wasn't yet לקיחה nor (certainly), yet his declaration is meaningful
      - 2 block (ששת): the entire ברייתא is, as presented, corrupt; if he became rich, his declaration is null, as he owes כבש
      - (a) rather: he must have made the designation while still poor (כבר אמר) →similarly, he had done so at הפרשה however: according to אי, a מטמא מקדש עשיר who brought קרבן עני fulfilled his obligation how is it explained?
        - (a) answer: must mean, that he later bought and then declared
        - (b) challenge: if a poor מצורע עשיר s ייצא קרבן עני who brough איצא קרבן עני who brough אי יצא קרבן עני
          - (i) defense (מצורע :(ר' חגא) is unique, as v. 7 states את (exclusively here a עני is unfit for עשיר is unfit for עשיר
          - (ii) challenge: if so, even the reverse should be invalid (קרבן עשיר brought by poor man)
            - 1. defense: v. 7 uses "תורת" which is expansive (as it were תורת מצרעת)
            - 2. question: why not infer from עשיר may not use קרבן עני (e.g. in case of מטמא מקדש)?
            - 3. answer: v. 8 limits this restriction to מצורע

- III מונה מים משנה ש: משנה ש משנה מים attend "pairs" in תורה, even though one usually precedes the other
  - a flock: כבשים are usually presented before עוים, yet they are of equal status (per v. 9)
  - b birds: בני יונה (older birds) usually presented before בני יונה (younger), yet they are of equal status (per v. 10)
  - c parents: father is usually presented before mother, but they are of equal status (per v. 11)
    - i but: חכמים ruled that father takes precedence, as both son and mother owe him כבוד
    - ii similarly: in re: תלמוד תורה, if son learns more from his רב, רב comes before father, as both he and father owe רב

IV Stories about עזרה "cries"

- a first cry: remove שמואל א' ב (see שמואל א' ב)
- b second cry: open up and let יוחנן בן נדבאי in to eat קדשי שמים (in his day, there was never נותר)
- c third cry: open up and let אלישמע בן פיכאי in to become כה"ג
- d fourth cry: open up and remove יששכר איש כפר ברקאי he honors himself at expense of קדשי שמים
  - i explanation: he would wrap his hands in silk to do חציצה)
  - ii punishment: Alexander Jannaeus and his wife had a disagreement about which is better meat goat or lamb
    - 1 then: they summoned him as כה"ג, he would know the meats best (!)
    - 2 his answer (not knowing king had opted for "goat"): if goat were better, תמיד would be goat (w/dismissive gesture)
    - 3 consequence: he ended up with both hands cut off (poetic justice)
      - (a) comment (משנה): had he learned משנה, he would've known not to answer (our משנה)
      - (b) comment (רבינא): had he known אקרא, he would've known that they are equal (vv. 12-13)
- V Concluding homily v. 14

הדרן עלך מסכת כריתות והדרך עלן דעתן עלך מסכת כריתות ודעתך עלן

יה"ר מלפניך יאו"א שייבנה בית המקדש במהרה בימינו ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות